



Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

1 päivänä kesäkuuta 2017^{1*}

Polkumyynti — Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti — Lopullisen polkumyöntitullin muuttaminen — Osittainen välivaiheen tarkastelu — Markkinataloudessa toimivan yrityksen asema — Huomattavien tuotantopanosten kustannukset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla — Olosuhteiden muuttuminen — Perusteluvollisuus — Määräaika, jossa päätös markkinataloudessa toimivan yrityksen asemasta on tehtävä — Puolustautumisoikeudet — Asetuksen (EU) N:o 1225/2009 20 artiklan 2 kohta

Asiassa T-442/12,

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, kotipaikka Changzhou (Kiina), edustajinaan asianajajat E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma ja J. Cornelis,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Boelaert, avustajinaan aluksi asianajaja G. Berrisch ja barrister N. Chesaites, sittemmin Berrisch ja solicitor B. Byrne, ja lopuksi asianajaja N. Tuominen,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi M. França ja A. Stobiecka-Kuik, sittemmin França ja J.-F. Brakeland,

ja

Distillerie Bonollo SpA, kotipaikka Formigine (Italia),

Industria Chimica Valenzana SpA, kotipaikka Borgoricco (Italia),

Distillerie Mazzari SpA, kotipaikka Sant'Agata sul Santerno (Italia),

Caviro Distillerie Srl, kotipaikka Faenza (Italia),

ja

Comercial Química Sarasa, SL, kotipaikka Madrid (Espanja), edustajanaan solicitor R. MacLean,

väliintulijoina,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 349/2012 muuttamisesta 26.6.2012 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 626/2012 (EUVL 2012, L 182, s. 1) kumoamista siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajaan,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. M. Collins (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Kancheva ja R. Barents,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Heeren,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 15.12.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Viinihappoa käytetään viinien, juomien ja elintarvikkeiden tuotannossa lisäaineena ja kipsin palamista hidastavana aineena ja muissa tuotteissa. Euroopan unionissa ja Argentiinassa L+-viinihappoa valmistetaan viinivalmistuksen sivutuotteesta, jota kutsutaan viininsakaksi, joka muunnetaan kalsiumtartraatiksi ja sen seurauksena viinihapoksi. Kiinan kansantasavallassa L+-viinihappoa ja DL-viinihappoa valmistetaan bentseenistä, joka muunnetaan maleiinianhydridiksi ja sitten maleiinihapoksi ja lopuksi viinihapoksi. Kemiallisten synteiesien avulla valmistetulla viinihapolla on samat fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet kuin viinivalmistuksen sivutuotteista valmistetulla viinihapolla ja ne on tarkoitettu käytettäväksi samoihin peruskäyttötarkoituksiin kuin viinivalmistuksen sivutuotteista valmistettu viinihappo. Asianosaiset vahvistivat vastauksessa unionin yleisen tuomioistuimen suullisen käsittelyn aikana esittämään kysymykseen, että DL-viinihappo oli tuotettu pelkästään Kiinassa.
- 2 Euroopan komissio sai 24.9.2004 käsiteltäväkseen useiden eurooppalaisten tuottajien, joihin kuuluivat Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana SpA, tekemän kantelun viinihappoalalla noudatetusta polkumyöntikäytännöstä.
- 3 Komissio julkaisi 30.10.2004 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyönnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2004, C 267, s. 4).
- 4 Komissio antoi 27.7.2005 asetuksen (EY) N:o 1259/2005 väliaikaisen polkumyöntitullin käyttönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa (EUVL 2005, L 200, s. 73).
- 5 Euroopan unionin neuvosto antoi 23.1.2006 asetuksen (EY) N:o 130/2006 lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL 2006, L 23, s. 1).

- 6 Komissio julkaisi 4.8.2010 ilmoituksen tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä (EUVL 2010, C 211, s. 11), minkä jälkeen se vastaanotti 27.10.2010 Distillerie Srl:n, Comercial Química Sarasan, Distillerie Bonollo SpA:n, Distillerie Mazzarin ja Industria Chimica Valenzanan esittämän pyynnön näiden toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevasta tarkastelusta.
- 7 Komissio julkaisi 26.1.2011 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa sovellettavien polkumyöntoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun sekä kyseisiä toimenpiteitä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL 2011, C 24, s. 14) polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; jäljempänä perusasetus) 11 artiklan 2 kohdan nojalla.
- 8 Edellä 6 kohdassa mainitut viisi yhtiötä esittivät 9.6.2011 perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta, joista toinen oli tämän asian kantajana oleva Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.
- 9 Komissio julkaisi 29.7.2011 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontiin sovellettavia polkumyöntoimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn vireillepanosta (EUVL 2011, C 223, s. 16), perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- 10 Komissio lähetti 1.8.2011 kantajalle kyselylomakkeen ja hakemuskaavakkeen markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman hakemista varten. Kantaja lähetti komissiolle hakemuksensa 26.8.2011 ja asianmukaisesti täytetyn kyselylomakkeen 1.9.2011.
- 11 Komissio osoitti 3.10.2011 kantajalle tiedonsaantiopyynnön. Komissio pyysi kantajaa erityisesti toimittamaan todisteita siitä, että sen raaka-aineiden hinnat heijastavat markkina-arvoa, koska kyseessä olevan raaka-aineen tärkein lähde oli öljy eli maailmanmarkkinoilla myytävä tuote.
- 12 Kantaja vastasi 17.10.2011 komission pyyntöön ja täsmensi, että sen käyttämä bentseeni oli saatu koksista eikä öljystä ja esitti kaaviokuvan, josta ilmenivät ne hinnat, joilla se oli ostanut koksista tuotettua bentseeniä ja kaaviokuvan, josta ilmeni koksista saadun bentseenin hinta Kiinan kansantasavallan pohjoisosassa. Kantaja lisäsi, että sen maksama bentseenin ostohinta heijasti sen markkina-arvoa Kiinassa.
- 13 Komissio teki 14.11. ja 15.11.2011 tarkastuskäynnin kantajan tiloihin.
- 14 Komissio lähetti 1.2.2012 kantajalle ilmoituksensa markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevasta hakemuksesta ja ilmoitti hylänneensä hakemuksen ja esitti hylkäämisen perusteena olevat olennaiset tosiseikat ja huomiot. Ilmoituksessa todettiin erityisesti, että kantajan mukaan sen käyttämä bentseeni oli valmistettu koksista eikä öljystä. Lisäksi ilmoituksesta kävi ilmi, että bentseeni muodosti suurimman osan raaka-ainekustannuksista, jotka olivat vuorostaan lähes puolet viinihapon valmistuskustannuksista. Ilmoituksen mukaan millä tahansa bentseenin hinnan vääristymisellä oli merkittävä vaikutus viinihapon tuotantokustannuksiin Kiinan kansantasavallassa. Ilmoituksesta kävi vielä ilmi, että bentseenin hinta Kiinan kansantasavallassa oli 19–51 prosenttia alhaisempi kuin Euroopassa tai Yhdysvalloissa maksettu hinta.
- 15 Kantaja lähetti 13.2.2012 komissiolle huomautuksensa edellä 14 kohdassa mainitusta ilmoituksesta ja väitti muun muassa, että bentseenin viennistä kannettu 40 prosentin tulli oli korvattu 0 prosentin väliaikaisella tullilla. Kantaja korosti vielä, että sen käyttämä bentseeni valmistettiin koksista ja että komission suorittama bentseenin hintojen vertailu oli näin ollen virheellinen, koska bentseeniä tuotettiin öljystä Euroopassa ja Yhdysvalloissa.

- 16 Komissio toimitti 11.4.2012 perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti kantajalle lopullisen ilmoitusasiakirjan, johon sisältyvät olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella se suunnitteli suositteluvansa voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimien muuttamista sekä asiakirjan, jossa esitetään kantajan polkumyynnimarginaalin laskemisen yksityiskohdat. Ilmoitusasiakirjasta kävi erityisesti ilmi, että bentseenin viennistä kannettu 40 prosentin tulli oli korvattu 0 prosentin väliaikaisella tullilla. Komissio päätyi kuitenkin siihen, että kantaja ei ollut pystynyt selittämään, miksi bentseenin hinta oli niin alhainen Kiinan markkinoilla. Lopullisesta ilmoitusasiakirjasta kävi tältä osin ilmi, että bentseenin hinnanero Kiinan kansantasavallan ja muiden markkinatalousmaiden välillä oli 19–51 prosenttia ja että bentseenin viennin yhteydessä kannettua 17 prosentin arvonlisäveroa ei ollut palautettu.
- 17 Neuvosto antoi 16.4.2012 asetuksen (EU) N:o 349/2012 lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL 2012, L 110, s. 3).
- 18 Kantaja lähetti 25.4.2012 komissiolle huomautuksensa lopullisesta ilmoitusasiakirjasta ja pyysi komissiota toimittamaan sille erityisesti lisätietoja normaaliarvon muodostamista varten käytetystä menetelmästä. Lisäksi se lähetti samana päivänä ehdotuksen hintasitoumuksesta, jonka tarkoituksena oli poistaa polkumyynti perusasetuksen 8 artiklan sanamuodon mukaisesti.
- 19 Kantajaa ja toista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskeneen osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn päätyttyä neuvosto antoi 26.6.2012 täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 626/2012 täytäntöönpanoasetuksen N:o 349/2012 muuttamisesta (EUVL 2012, L 182, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus).
- 20 Tiivistetysti todettuna riidanalaisessa asetuksessa kieltäydytään myöntämästä kantajalle markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa, muodostetaan normaaliarvo vertailumaassa yhteistyössä toimineen tuottajan toimittamien tietojen perusteella ja korotetaan kantajan valmistamiin tuotteisiin sovellettavaa polkumyöntitullia 10,1 prosentista 13,1 prosenttiin. Lisäksi riidanalaisessa asetuksessa hylätään kantajan tarjoama hintasitoumus.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

- 21 Kantaja nosti esillä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.10.2012 jättämällänsä kannekirjelmällä.
- 22 Yhtäältä Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari ja Industria Chimica Valenzana (jäljempänä väliintulijoina olevat yhtiöt) ja toisaalta komissio pyysivät 4.1. ja 31.1.2013 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon jättämässään asiakirjoissa lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.
- 23 Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 12.3.2013 antamallaan määräyksellä komission väliintulohakemuksen ja totesi, että koska komission väliintulohakemus oli tehty unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 116 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun määräajan päätyttyä, komissiolle annettiin lupa esittää sille toimitettavan suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen perusteella huomautuksensa suullisessa käsittelyssä.
- 24 Kun unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 27 artiklan 5 kohdan nojalla, esittelevä tuomari määrättiin kahdeksanteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi nyt käsiteltävä asia tämän vuoksi siirrettiin.

- 25 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi väliintulijoina olevien yhtiöiden väliintulohakemuksen 18.5.2015 antamallaan määräyksellä.
- 26 Väliintulijoina olevat yhtiöt jättivät väliintulokirjelmänsä 4.8.2015. Asianosaiset esittivät tätä kirjelmää koskevat huomautuksensa asetetuissa määräajoissa.
- 27 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin sitä sovelletaan siihen
 - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 28 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 29 Väliintulijoina olevat yhtiöt vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen perusteettomana
 - velvoittaa kantajan korvaamaan niiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 30 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen, joista ensimmäinen on perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen luettelamakohdan rikkominen, toinen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan rikkominen, kolmas perusteluvollisuuden laiminlyönti, neljäs perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkominen ja viides perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan rikkominen ja puolustautumisoikeuksien loukkaaminen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen luettelamakohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

- 31 Kantaja väittää, että riidanalaisessa asetuksessa on rikottu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäistä luettelakohtaa, koska siinä päädyttiin siihen, että kantaja ei toimi markkinatalousolosuhteissa. Kantaja toteaa toimittaneensa riittävät todisteet siitä, että se oli tehnyt kaupalliset päätöksensä markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista kyseisessä suhteessa ja että huomattavien tuotantopanosten kustannukset heijastivat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla. Erityisesti se oli osoittanut, että raaka-aineiden ostopäätökset oli tehnyt ilman, että valtio olisi puuttunut vähäisemmässäkin määrin niiden määrään tai hintaan. Kantaja lisää, että riidanalaisen asetuksen mukaan se oli täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja viidennessä luettelamakohdassa asetetut vaatimukset.
- 32 Riidanalaisen asetuksen 18 perustelukappaleesta käy ilmi, että neuvosto oli perustanut epäämisisensä siihen, että tiettyjen raaka-aineiden, erityisesti bentseenin ja maleiinianhydridin hinnat olivat vääristyneitä.

- 33 Kantaja täsmentää aivan aluksi, ettei se ostanut maleiinianhydridiä vaan valmisti sitä itse bentseenistä saadusta koksista. Näin ollen tämän raaka-aineen osalta todetut vääristymät olivat vailla merkitystä.
- 34 Kantaja toteaa bentseenin hinnasta, että neuvosto oli perustanut päätelmänsä kolmeen argumenttiin, nimittäin Kiinan kotimarkkinahinnan ja muiden markkinatalousmaiden hintojen välillä olevan sellaisen 19–51 prosentin eron olemassaoloon, jota ei ollut selitetty, bentseeniin sovelletun 40 prosentin vientitullin olemassaoloon, ja viennin yhteydessä kannetun 17 prosentin arvonlisäveron palauttamatta jättämiseen.
- 35 Kantaja lausuu ensimmäiseksi, että neuvosto on jättänyt ottamatta huomioon, että 19–51 prosentin hinnanero johtui siitä, että kivihiilen, joka on Kiinassa bentseenikoksin valmistukseen käytetty raaka-aine, kustannukset olivat öljyn, joka on Euroopassa ja Yhdysvalloissa käytetty raaka-aine, kustannuksia alhaisemmat, kuten se oli todennut hallinnollisessa menettelyssä. Riidanalaisessa asetuksessa oli oletettu virheellisesti, että kantajan ostama bentseenin raaka-aine oli öljy, kuten erityisesti komission 3.10.2011 esittämästä selvityspyynnöstä ilmenee.
- 36 Lisäksi kantaja vetoaa kantajan vastauksessaan siihen, että neuvoston argumentti, jonka mukaan arbitraasimenettelyn olisi pitänyt poistaa hinnanerot, esitettiin ensimmäisen kerran vastineessa eikä sitä ole riidanalaisessa asetuksessa eikä tutkimusasiakirjoissa.
- 37 Toiseksi kantaja huomauttaa siitä, että riidanalaisessa asetuksessa todetaan virheellisesti, että bentseenin tuonnissa kannettaisiin 40 prosentin tulli, vaikka tämä tulli koski vientiä. Joka tapauksessa kantaja oli osoittanut, että olemassa olevaksi väitetty vientimaksu ei ollut voimassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana siitä syystä, että samaan aikaan oli olemassa väliaikainen 0 prosentin maksu, kuten riidanalaisessa asetuksessa itsessään myönnetään.
- 38 Kolmanneksi kantaja väittää, että bentseenin viennin yhteydessä kannetun 17 prosentin arvonlisäveron palauttamatta jättäminen ei ole perusasetuksessa tarkoitettua valtion merkittävää puuttumista. Oikeuskäytännön mukaan perusasetuksessa vaaditaan, että valtion puuttumisen on oltava merkittävää, tehokasta ja välitöntä. Tällä sallitaan siten tietynasteinen valtion puuttuminen asiaan. Kantaja lisää, että nämä edellytykset eivät olleet täyttyneet tässä tapauksessa, koska se sai ostaa vapaasti tuontibentseeniä eri toimittajilta ja sellaisin hinnoin, jotka oli neuvoteltu ilman valtion puuttumista. Joka tapauksessa bentseenin viennin yhteydessä kannetun arvonlisäveron palauttamatta jättämisellä voidaan oikeuttaa normaaliarvon oikaiseminen – kuten alkuperäisen tutkimuksen aikana ja muissa polkumyynnin vastaisissa menettelyissä on tehty – markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman epäämisen sijasta.
- 39 Kantaja toteaa kantajan vastauksessaan, että komissio esitti markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevaan hakemukseen liittyvässä, 1.2.2012 toimitetussa ilmoituksessa, ettei se täyttänyt kyseistä perustetta sen takia, että oli olemassa ”merkittävä valtion puuttuminen” bentseenimarkkinoilla. Komissio ja neuvosto (jäljempänä yhdessä toimielimet) perustivat näin ollen kantansa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan ensimmäisessä lauseessa olevaan perusteeseen eikä kyseisen säännöksen toisessa lauseessa olevaan perusteeseen. Näin ollen neuvoston tämän kysymyksen osalta mainitsema oikeuskäytäntö on vailla merkitystä.
- 40 Neuvosto kiistää kantajan argumentit.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 41 Aluksi on todettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan on niin, että poiketen siitä, mitä saman artiklan 1–6 kohdassa säädetään, muussa kuin markkinatalousmaista peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään periaatteessa kolmannessa maassa, joka on

markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella. Tällä säännöksellä pyritään näin siihen, ettei sellaisissa maissa, jotka eivät ole markkinatalousmaita, voimassa olevia hintoja ja kustannuksia oteta huomioon, koska nämä muuttujat eivät näissä maissa perustu markkinavoimien normaaliin vaikutukseen (tuomio 19.7.2012, neuvosto v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66 kohta).

- 42 Tämän artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan kuitenkin silloin, kun polkumyöntutkimukset koskevat sellaisista muista maista kuin markkinatalousmaista, jotka tutkimusta vireille pantaessa ovat Maailman kauppajärjestön (WTO) jäseniä – joihin Kiinan kansantasavalta kuuluu – peräisin olevaa tuontia, normaaliarvo määritellään 2 artiklan 1–6 kohdan mukaisesti, jos yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä saman 7 kohdan c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti voidaan osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta.
- 43 Lisäksi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettu tuotteen normaaliarvon määrittämistä koskeva menetelmä on poikkeus 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tätä varten säädetystä erityisestä menetelmästä, jota sovelletaan lähtökohtaisesti tuontiin, joka on peräisin muusta kuin markkinatalousmaasta. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jokaista pääsäännön poikkeusta tai rajoitusta on tulkittava suppeasti (tuomio 28.10.2004, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, T-35/01, EU:T:2004:317, 50 kohta ja tuomio 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ja Shanghai Prime Machinery v. neuvosto, T-170/09, ei julkaistu, EU:T:2012:531, 76 kohta).
- 44 Lisäksi saman artiklan 7 kohdan c alakohdan mukaan tuottajan, joka haluaa, että näitä sääntöjä sovelletaan siihen, on esitettävä kyseisessä säännöksessä mainitun kaltaiset riittävät todisteet siitä, että se toimii markkinatalousolosuhteissa.
- 45 Tästä on korostettava, että todistustaakka on sillä vientiä harjoittavalla tuottajalla, joka haluaa saada markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman (tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 83 kohta). Neuvoston ja komission on arvioitava, riittävätkö kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan esittämät seikat osoittamaan, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainitut edellytykset täyttyvät, jotta sille voidaan myöntää markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema.
- 46 On huomattava, että vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuINVALVONNASSA on näin ollen rajoitettava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 kohta ja tuomio 11.9.2014, Gem-Year Industrial ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. neuvosto, C-602/12 P, ei julkaistu, EU:C:2014:2203, 48 kohta).
- 47 On kiistatonta, että kantajalta on käsiteltävässä asiassa evätty markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema pelkästään sillä perusteella, ettei se ollut osoittanut täyttävänsä perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa mainittua perustetta, kun taas muiden perusteiden oli katsottu täytyvän.
- 48 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaan tuottajan on esitettävä riittävät todisteet osoittaakseen, että sen hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat

päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista tässä suhteessa ja että huomattavien tuotantopanosten kustannukset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla.

- 49 Kyseisessä säännöksessä asetetaan siis yhtäältä kaksi edellytystä tuottajan tietyille kaupallisille päätöksille ja toisaalta yksi edellytys huomattavista tuotantopanoksista aiheutuville kustannuksille (tuomio 19.7.2012, neuvosto v. Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 73 kohta). Ensimmäisellä edellytyksellä niistä pyritään selvittämään se, ovatko kyseessä olevien vientiä harjoittavien tuottajien merkityksellisten päätösten taustalla olleet puhtaasti liiketoiminnalliset näkökohdat, jotka ovat tyyppisiä markkinataloudessa toimivalle yritykselle, vai vääristävätkö päätöksiä muut, valtiojohtoisiin talousjärjestelmille tyyppiset näkökohdat. (tuomio 17.6.2009, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group v. neuvosto, T-498/04, EU:T:2009:205, 88 kohta). Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on todettu edellytyksestä, jonka mukaan tuotantopanosten on heijastettava merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla, että se on ymmärrettävä niin, että tällä edellytyksellä viitataan markkinoihin, joilla hintojen määrittely ei ole vääristynyt valtion puuttumisen takia (ks. vastaavasti tuomio 11.9.2014, Gem-Year Industrial ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. neuvosto, C-602/12 P, ei julkaistu, EU:C:2014:2203, 52 kohta; tuomio 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ja Shanghai Prime Machinery v. neuvosto, T-170/09, ei julkaistu, EU:T:2012:531, 74 ja 77 kohta ja tuomio 10.10.2012, Gem-Year ja Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) v. neuvosto, T-172/09, ei julkaistu, EU:T:2012:532, 119 ja 120 kohta).
- 50 Käsiteltävässä asiassa – kuten kantaja on väittänyt, ilman että neuvosto olisi kiistänyt asiaa – maleiininhydridin hintaa koskeva toteamus koskee ainoastaan osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn kohteena ollutta toista vientiä harjoittavaa tuottajaa eikä kantajaa. Näin ollen on todettava, että kieltäytyminen myöntämästä markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa kantajalle ei perustunut tähän toteamukseen.
- 51 Riidanalaisen asetuksen 18 perustelukappaleesta käy ilmi, että kantajalta oli evätty markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema sellaisten todisteiden perusteella, jotka osoittivat, että perusraaka-aineen eli bentseenin hinta oli vääristynyt. Riidanalaisessa asetuksessa todetaan tästä ensinnäkin, että Kiinan kansantasavallan kotimarkkinahintojen, joiden lähteenä käytettiin yhden yhteistyössä toimineen tuottajan ostohintoja, ja muiden markkinatalousmaiden hintojen vertailu osoitti hintaeron olleen tutkimusajanjakson aikana 19–51 prosenttia. Toiseksi riidanalaisesta asetuksesta käy ilmi, että Kiinan kansantasavalta oli asettanut bentseenin tuonnissa 40 prosentin tullin, joka tosin ei ollut voimassa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Kuitenkin on todettava, että viittaus tuontitulliin on – kuten asianosaiset myöntävät – kirjoitusvirhe, joka oli päässyt tekstiin ensimmäisen kerran hallinnollisen menettelyn asiakirja-aineistoon sisältyneissä asiakirjoissa ja täsmällisemmin sanottuna lopullisessa ilmoitusasiakirjassa ja jonka kantaja on lisäksi toistanut sen tästä asiakirjasta 25.4.2012 esittämässään huomautuksessa. Kolmanneksi riidanalaisessa asetuksessa todetaan, että Kiinan kansantasavalta ei palauttanut bentseenin viennin yhteydessä kannettua 17 prosentin arvonnlisäveroa.
- 52 Tältä osin on todettava, että neuvosto on perustanut epäämisenä – kuten se itse korosti riidanalaisessa asetuksessa – perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan toisessa lauseessa tarkoitettuun edellytykseen, joka koskee tuotantopanosten kustannuksia, eikä yritysten päätöksiä koskevaan edellytykseen, josta säädetään kyseisen säännöksen ensimmäisessä lauseessa. Tämä käy ilmi myös, kun riidanalainen asetus luetaan sen asiayhteydessä ja huomioon otetaan niiden olosuhteiden luonne, jotka on nimetty markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman epäämistä varten, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan systematiikka ja kaikki hallinnollisen menettelyn asiakirja-aineistoon sisältyvät asiakirjat. Vaikka markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevaan hakemukseen liittyvässä ilmoituksessa viitataan valtion merkittävään puuttumiseen asiassa, siinä lisättiin, että bentseenin hinta ei heijasta merkittävässä määrin sen arvoa markkinoilla. Sitä paitsi komission lopullisessa ilmoitusasiakirjassa todettiin, että raaka-aineiden, erityisesti bentseenin, ostohinnoissa oli vääristymiä.

- 53 Edellä olevien seikkojen perusteella on todettava, että riidanalaisessa asetuksessa ei päädytty siihen, että kyseessä oli perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan ensimmäisessä lauseessa tarkoitettu valtion merkittävä puuttuminen kantajan tuotantopanoksistaan tekemiin päätöksiin, vaan siihen, että kantajan huomattavien tuotantopanosten kustannukset eivät heijastaneet merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla, koska ne olivat tämän artiklan toisessa lauseessa tarkoitettulla tavalla vääristyneitä.
- 54 Näin ollen kantajan argumentit ja sen näiden argumenttien tueksi esittämä oikeuskäytäntö, joilla se pyrki osoittamaan, että sen raaka-aineiden ostamista koskevat kaupalliset päätökset oli tehty ilman valtion merkittävää, tehokasta ja välitöntä puuttumista, on hylättävä tehottomina.
- 55 Riidanalaisen asetuksen 18 perustelukappaleessa tuotantopanoksien kustannuksia koskevan edellytyksen – eli tosiasiaassa sovelletun edellytyksen – arvioinnin yhteydessä mainituista seikoista on todettava ensinnäkin, että koska raaka-aineen eli bentseenin 19–51 prosentin hintaeroa ei ole perusteltu, ero saattaa olla merkittävä aiheutuksesta kyseisen edellytyksen täyttymättä jäämisestä.
- 56 Kantaja selittää tämän hinnaneron sillä, että koksista valmistettu bentseeni on halvempaa kuin öljystä valmistettu bentseeni. Kantajan mukaan riidanalaisessa asetuksessa yksinkertaisesti sivuutettiin tämä perustelu.
- 57 Tästä on todettava, että markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevaan hakemukseen liittyvässä, 1.2.2012 annettussa ilmoituksessa ilmoitetaan nimenomaisesti, että toimielimet ovat panneet merkille tämän argumentin. Riidanalaisen asetuksen 20 perustelukappaleessa todetaan tässä yhteydessä, että kantaja ei ole kyennyt antamaan selitystä bentseenin alhaiselle hinnalle Kiinan kansantasavallan markkinoilla suhteessa sen hintaan muissa maissa, jotka ovat markkinatalousmaita. Riidanalaisesta asetusta – kun se luetaan tässä asiayhteydessä – on tulkittava siten, että siinä päädyttiin toteamaan, että kantajan esittämä tosiseikka ei riittänyt selittämään kyseistä hinnaneroa.
- 58 Neuvosto on väittänyt tämän kanteen yhteydessä väliintulijoina olevien yhtiöiden tukemana, että bentseeni on homogeeninen hyödyketuote, että öljystä saatu bentseeni ja koksista saatu bentseeni eivät olleet laadultaan erilaisia, mikä olisi voinut olla perustelu hinnanerolle, ja että arbitraasin olisi pitänyt johtaa vääristelemättömillä markkinoilla Kiinan kansantasavallan ja muiden markkinatalousmaiden hintojen väliseen tasapainoon. Toisin kuin kantaja väittää, hinnan arbitraasimenettelyä koskevaa argumenttia ei ole mitään syytä hylätä liian myöhään tehtynä, koska se oli ilmaistu implisiittisesti riidanalaisessa asetuksessa esitetystä päättelyssä, joka perustui maailman eri alueiden välillä olevien sellaisten hintaerojen olemassaoloon, joille kantaja ei esittänyt perustelua.
- 59 On palautettava mieleen, että kuten edellä 44 ja 45 kohdassa on osoitettu, todistustaakka on sillä vientiä harjoittavalla tuottajalla, joka haluaa saada markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman. Kantajan tehtävänä oli näin ollen todistaa kiistattomasti, että tämä hinnanero oli perusteltu öljystä saadun bentseenin ja koksista saadun bentseenin erilaisten ominaisuuksien ja ominaispiirteiden takia tai että on olemassa muita syitä, joiden takia hinnanero näiden alueiden välillä on perusteltu. On kuitenkin todettava, että kantaja on ainoastaan vedonnut bentseenin valmistamiseen käytetyn raaka-aineen eroon ja että bentseeni on hyödyketuote, jonka ominaisuudet eivät vaihtele sen valmistamiseen käytettävän aineen mukaan, eikä kantaja ole esittänyt siihen tarvittavia perusteluita ja todisteita, että sille voidaan myöntää markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema.
- 60 Näin ollen kantajan esittämät argumentit riidanalaisessa asetuksessa esitetystä hinnanerosta on hylättävä.

- 61 Toiseksi vientitullista on riittävää lausua, että riidanalaisessa asetuksessa todetaan, että 40 prosentin vientitulli oli väliaikaisesti lakkautettu. Näin ollen siitä riippumatta, onko väliaikaisesti lakkautetun tullin olemassaolo sellainen seikka, joka itsessään voi vaikuttaa vientiin vähemmän houkuttelevasti, kuten väliintulijana olevat yritykset väittävät, on todettava, että riidanalainen asetus ei perustu tähän seikkaan juuri tullin lakkauttamisen takia.
- 62 Kolmanneksi riidanalaisessa asetuksessa voitiin virhettä tekemättä katsoa, että bentseenin viennin yhteydessä kannettavan 17 prosentin arvonlisäveron palauttamisen puuttuminen oli seikka, joka saattoi myötävaikuttaa hinnan vääristymiseen Kiinan kansantasavallassa. On nimittäin kiistatonta, että bentseenin vienti Kiinan kansantasavallasta tuli tämän valtion puuttumistoimenpiteen takia vähemmän houkuttelevaksi ja valtion puuttumistoimenpide myötävaikututti näin ollen bentseenin hinnan keinotekoiseen alentumiseen Kiinan markkinoilla.
- 63 Sitä paitsi edellä 52–54 kohdassa esitetyistä syistä kantajan argumentit, joiden mukaan valtion puuttumisen on oltava merkittävää, tehokasta ja välitöntä, on hylättävä tehottomina. Vastoin kantajan väitettä on lisäksi todettava, että viennin yhteydessä kannettavan 17 prosentin arvonlisäveron palauttamisen puuttumista ei voida katsoa ei-merkittäväksi valtion puuttumiseksi bentseenin ostohintaan Kiinan kansantasavallassa.
- 64 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Toinen kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

- 65 Kantaja väittää toisessa kanneperusteessaan, että riidanalaisessa asetuksessa on rikottu perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaa, koska olosuhteet eivät olleet muuttuneet huomattavasti ja pysyvästi alkuperäisen tutkimuksen, jonka päätteeksi markkinatalousolosuhteissa toimivan yrittäjän asema oli myönnetty, ja välivaiheen tarkastelun, jonka päätteeksi tämä asema evättiin, välillä.
- 66 Kantaja viittaa riidanalaisen asetuksen 34 perustelukappaleeseen ja toteaa, että bentseenin hinnan vääristymistä koskeva argumentti oli virheellinen, koska neuvosto oli virheellisesti jättänyt ottamatta huomioon sen, että kantajan ostama bentseeni oli valmistettu koksista eikä öljystä. Kantaja väittää lisäksi, että joka tapauksessa bentseeniin sovellettava 40 prosentin vientitulli oli korvattu 0 prosentin tullilla vuosina 2007–2011, mihin myös tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso sijoittautuu.
- 67 Neuvosto, jota väliintulijoina olevat yritykset tukevat, kiistää kantajan argumentit.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 68 Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan sanamuodon mukaan tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä ja jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai unionin tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.
- 69 Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai uudelleen alkaminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

- 70 Välivaiheen tarkastelun yhteydessä suoritettujen tutkimusten aikana komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyyntiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet saaneet aikaan toivotun vaikutuksen ja poistaneet aiemmin perusasetuksen 3 artiklan nojalla vahvistetun vahingon. Tässä suhteessa lopullisessa määräyksessä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet.
- 71 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen polkumyyntiä koskevan C osan 7 kohdan otsikko on ”Muuttuneiden olosuhteiden pysyvyys”. Riidanalaisen asetuksen 34 perustelukappaleessa todetaan, että kun otetaan huomioon syyt, joiden vuoksi markkinatalouskohtelu evätään, tämän tarkastelun päätelmiä voidaan pitää luonteeltaan pysyvinä. Siinä lisätään vielä, että on olemassa näyttöä siitä, että bentseenin hinta Kiinan kansantasavallassa oli vääristynyt jo ennen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa, eikä mikään näyttö viitannut siihen, että Kiinan hallitus aikoo poistaa kyseiset vääristymät.
- 72 Aluksi on todettava, että kantaja näyttää väittävän, että oikeudellisilla virheillä, joihin se on vedonnut ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä, rikotaan näin ollen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaa, koska olosuhteet eivät ole muuttuneet merkittävästi ja pysyvästi, sillä sille olisi pitänyt myöntää markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema. Tämän lukutavan mukaan toisen kanneperusteen osalta tehtävän ratkaisun olisi oltava sama kuin ensimmäisen kanneperusteen ratkaisu.
- 73 Toisessa kanneperusteessa tuodaan kuitenkin esiin erillinen kysymys eli se, onko toimielinten todettava välivaiheen tarkastelussa tosiseikkoja koskevien olosuhteiden objektiivinen muuttuminen vai voivatko ne suorittaa erilaisen arvioinnin jo olemassa olleista olosuhteista asianosaisten esittämien uusien argumenttien ja todisteiden perusteella.
- 74 Siitä huolimatta, että riidanalaisen asetuksen C osan 7 kohdan otsikossa viitataan olosuhteiden muuttumiseen, riidanalaisen asetuksen 34 perustelukappaleesta ja neuvoston tämän oikeusriidan yhteydessä esittämistä kirjelmistä käy ennen kaikkea ilmi, että muutos koskee toimielinten arviointia eikä niitä objektiivisia olosuhteita, joille tämä arviointi perustuu. Edellä mainitussa perustelukappaleessa myönnetään nimittäin, että bentseenin hinnan vääristymä oli ollut olemassa jo ennen tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa. Sitä paitsi mikään riidanalaisessa asetuksessa ei viittaa siihen, että bentseenin viennin yhteydessä kannettavan arvonlisäveron palauttamatta jättämistä koskeva politiikka otettiin käyttöön alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen. Lisäksi siitä riippumatta, onko bentseeniin sovellettava 40 prosentin vientitulli merkityksellinen tämän kannalta – minkä neuvosto kiistää – kantaja korostaa, että tämä tulli on ollut lakkautettuna vuodesta 2007 alkaen ilman, että tätä seikkaa olisi väitetty vääräksi.
- 75 Neuvosto näyttää näin ollen muuttaneen arviointiaan ilman, että muutoksen takana olleet olosuhteet olisivat välttämättä muuttuneet. Riidanalaisessa asetuksessa katsotaan, että bentseenin hinnan vääristymistä koskevat olosuhteet ovat luonteeltaan pysyviä, minkä takia voimassa olevien toimenpiteiden muuttaminen on perusteltua. Unionin yleisen tuomioistuimen on ratkaistava tämän valossa, onko riidanalaisessa asetuksessa rikottu perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaa.
- 76 Tätä arviointia varten on huomautettava, että perusasetuksen ja ennen sitä annettujen, kohteeltaan samanlaisten asetusten säännöksiä on muutettu merkittävästi erityisesti tarkastelumenettelyn osalta. Esimerkiksi polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 20.12.1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3017/79 (EYVL 1979, L 339, s. 1) 14 artiklan 1 kohdan mukaan asetukset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, ”ovat tarkastelun kohteena, jos välttämätöntä”. Tämän säännöksen 3 kohdan sanamuodon mukaan tarkastelun vaatiessa toimenpiteitä muutetaan, ne kumotaan tai julistetaan mitättömiksi. Tässä säännöksessä ei kuitenkaan täsmennetä, missä olosuhteissa sellaista muutosta vaaditaan.

- 77 Tämän jälkeen polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 23.7.1984 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2176/84 (EYVL 1984, L 201, s. 1) 14 artiklan 1 kohdassa säädettiin, että tarkastelu suoritetaan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta. Tarkastelu tehdään myös asianomaisen osapuolen pyynnöstä sillä edellytyksellä, että osapuoli ”esittää riittävät todisteet olosuhteiden muuttumisesta sen perustelemiseksi, että tarkastelu on välttämätön”, ja että tutkimuksen päättymisestä on kulunut vähintään yksi vuosi. Tämän artiklan 3 kohdassa todetaan ainoastaan, että toimenpiteitä muutetaan, jos tarkastelu vaatii sitä ilman, että asiaa olisi täsmennetty sen enempää.
- 78 Oikeuskäytännössä todettiin asetuksen N:o 2176/84 14 artiklan soveltamisesta, että tarkastelumenettely tuli sovellettavaksi siinä tapauksessa, että asiaa koskevat seikat muuttuivat (ks. vastaavasti tuomio 24.2.1987, *Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken v. komissio*, 312/84, EU:C:1987:94, 11 kohta) tai siinä tapauksessa, että olosuhteet muuttuivat silloin, kun tarkastelu tehtiin asianomaisen osapuolen pyynnöstä (ks. vastaavasti tuomio 11.7.1990, *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, 16 ja 17 kohta). Saman säännöksen perusteella on todettu, että tarkastelumenettely voi olla perusteltu ainoastaan olosuhteiden muuttumisen perusteella silloin, kun tarkastelu tehdään asianomaisen osapuolen pyynnön seurauksena (tuomio 1.4.1993, *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, 15 kohta), kuten kyseisen säännöksen sanamuodosta ilmenee.
- 79 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1) 11 artiklan 3 kohdalla otettiin käyttöön säännös, jonka sanamuoto on sama kuin perusasetuksen nykyisen 11 artiklan 3 kohdan sanamuoto.
- 80 Vaikka kyseessä ollut asia koski asetuksen N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan, jonka sanamuoto poikkeaa asetuksen N:o 2176/84 14 artiklan sanamuodosta, tulkintaa, oikeuskäytännössä on todettu edellä olevassa 78 kohdassa mainittuun oikeuskäytäntöön viitaten, että tarkastelumenettelyn tarkoituksena oli saattaa käyttöön otetut tullit vastaamaan niiden seikkojen muutosta, jotka olivat olleet tullien perustana, ja menettely edellytti siten, että näissä seikoissa oli tapahtunut muutoksia (tuomio 29.6.2000, *Medici Grimm v. neuvosto*, T-7/99, EU:T:2000:175, 82 kohta). Tämä selittyy kyseisen asian tosiseikkoja koskevan asiayhteyden erikoispiirteillä. Kyseisessä asiassa komissio julkaisi nimittäin vain kuuden viikon päästä alkuperäisen polkumyynniasetuksen julkaisemisesta ilmoituksen, jossa se kehotti vientiä harjoittavia tuottajia esittämään seikkoja, joiden perusteella aikaistetun välivaiheen tarkastelun aloittaminen olisi poikkeuksellisesti perusteltua. Se lähetti sen jälkeen kyselylomakkeet, jotka koskivat samaa ajanjaksoa kuin alkuperäinen tutkimus. Unionin yleinen tuomioistuin halusi selvittää näissä olosuhteissa, oliko olosuhteissa tapahtunut sellainen muutos, jonka perusteella toimielimet olisivat voineet aloittaa tarkastusmenettelyn ja päätyi siihen, että tämän menettelyn tarkoituksena on ainoastaan tarjota niille yrityksille, jotka eivät olleet osallistuneet alkuperäiseen menettelyyn, mahdollisuus yksilöllisen käsittelyn saamiseen (tuomio 29.6.2000, *Medici Grimm v. neuvosto*, T-7/99, EU:T:2000:175, 83 kohta). Näin ollen kyseisessä tapauksessa ei suoritettu voimassa olevien toimenpiteiden tarkastelua vaan aloitettiin alkuperäinen menettely uudelleen (tuomio 29.6.2000, *Medici Grimm v. neuvosto*, T-7/99, EU:T:2000:175, 85 kohta).
- 81 On todettava, että asetuksen N:o 384/96 11 artiklan 3 kohtaa ja perusasetuksen 11 artiklan 3 kohtaa koskevan myöhemmän oikeuskäytännön kohteena on ollut se, onko kysymyksessä huomattava olosuhteiden muutos vai ei, ja siinä on lisätty vaatimus, jonka mukaan sellaisen muutoksen on oltava pysyvä (ks. vastaavasti tuomio 17.11.2009, *MTZ Polyfilms v. neuvosto*, T-143/06, EU:T:2009:441, 41 kohta; tuomio 17.12.2010, *EWRIA ym. v. komissio*, T-369/08, EU:T:2010:549, 81 ja 94 kohta ja tuomio 28.4.2015, *CHEMK ja KF v. neuvosto*, T-169/12, EU:T:2015:231, 48 kohta, joka pysytettiin valituksesta 9.6.2016 annetussa määräyksessä *CHEMK ja KF v. neuvosto*, C-345/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:433, 29–32 kohta).

- 82 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan toimielinten on tarkastelumenettelyssä laadittava sekä menneisyyttä koskeva arviointi tilanteen aiemmasta kehitymisestä – alkaen alkuperäisen lopullisen toimenpiteen käyttöönotosta – sen arvioimiseksi, onko toimenpiteen jatkaminen tai muuttaminen tarpeen vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi, että tulevaisuutta koskeva arviointi tilanteen todennäköisestä kehityksestä tulevaisuudessa alkaen tarkastelutoimenpiteen käyttöönotosta mainitun toimenpiteen kumoamisen tai muuttamisen todennäköisen vaikutuksen arvioimiseksi (tuomio 18.9.2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, 55 kohta ja määräys 9.6.2016, CHEMK ja KF v. neuvosto, C-345/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:433, 31 kohta).
- 83 Edellä olevan perusteella on niin, että toimielimet voivat vaihtaa olosuhteista tekemäänsä arviointia niiden menneisyyttä koskevan arvioinnin ja tulevaisuutta koskevan arvioinnin yhteydessä, jotka niiden on tehtävä tarkastelua varten. Erityisesti on todettava, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa säädetään, että toimielimet voivat ”muun muassa” tutkia paitsi sitä, ovatko olosuhteet muuttuneet huomattavasti, myös sitä, ovatko olemassa olevat toimenpiteet saaneet aikaan toivotun vaikutuksen ja poistaneet aiemmin vahvistetun vahingon. Tästä seuraa, että edellä mainitussa säännöksessä myönnetään nimenomaisesti, että toimielimet saavat päätyä siihen, että alun perin toteutetut toimenpiteet eivät olleet riittäviä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi – toisin kuin ne olivat alun perin arvioineet – ja että näitä toimenpiteitä on siten muutettava. Lisäksi ilmaisu ”muun muassa” merkitsee, että perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa ei anneta tyhjentävää luetteloa niistä kysymyksistä, jotka voidaan tutkia välivaiheen tarkastelussa olosuhteiden huomattavan muuttumisen ja toimenpiteiltä odotettujen vaikutusten toteutumisen lisäksi. Perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdassa lisätään vielä, että ”tässä suhteessa lopullisessa määräyksessä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet”. Toimielimet voivat näin ollen ottaa huomioon kaikki myöhemmin toimitetut todisteet, vaikka ne liittyisivät sellaisiin objektiivisiin olosuhteisiin, jotka eivät ole muuttuneet alkuperäisen tutkimuksen jälkeen.
- 84 Olisi nimittäin epäloogista, että toimielimet olisivat velvollisia soveltamaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohtaa tavalla, joka on osoittautunut virheelliseksi välivaiheen tarkastelussa esitettyjen todisteiden valossa ainoastaan siitä syystä, että sitä oli sovellettu niin alkuperäisen tutkimuksen aikana. Sellainen päätelmä olisi sitäkin suuremmalla syyllä epälooginen, että perusasetuksen 11 artiklan 6 kohdan sanamuodon mukaan toimenpiteiden muuttaminen on sallittua ainoastaan välivaiheen tarkastelun perusteella, kun taas toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu voi johtaa pelkästään toimenpiteiden kumoamiseen tai niiden jatkamiseen.
- 85 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisessa asetuksessa tehty arviointi perustuu luonteeltaan pysyviin eikä väliaikaisiin tosiseikkoja koskeviin olosuhteisiin, erityisesti bentseenin hinnan vääristymiseen ja bentseenin viennin yhteydessä kannetun 17 prosentin arvonnäköveron palauttamatta jättämiseen. Kuten neuvosto on aivan oikein esittänyt, se pystyi katsomaan legitiimisti, että bentseenin hinnan vääristyminen Kiinan kansantasavallassa oli pysyvää, koska ei ollut viitettä siihen, että vääristyminen olisi poistettu. Lisäksi on hylättävä kantajan argumentti, joka koskee bentseeniin valmistamiseen Kiinan kansantasavallassa käytettäviä eri raaka-aineita, eli koksia öljyn sijasta, koska kantaja ei ole näyttänyt, että kyseinen hinnanero olisi perusteltu öljystä valmistetun bentseenin ja koksista valmistetun bentseenin eri ominaispiirteiden perusteella, kuten edellä 58 ja 59 kohdassa on todettu. Bentseeniin sovellettavasta 40 prosentin vientitullista on riittävää todeta, että riidanalaisessa asetuksessa huomautetaan ainoastaan, että se oli korvattu 0 prosentin tullilla kyseisen ajanjakson aikana. Edellä olevan perusteella on päädyttävä siihen, että riidanalainen asetusta ei ole ristiriidassa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan kanssa.
- 86 Tämän vuoksi toinen kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Kolmas kanneperuste, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä

Asianosaisten lausumat

- 87 Kantaja väittää kolmannessa kanneperusteessaan, että riidanalaisella asetuksella on laiminlyöty SEUT 296 artiklasta sekä perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdasta, 11 artiklan 3 kohdasta, 14 artiklan 2 kohdasta ja 18 artiklan 4 kohdasta seuraavaa perusteluvollisuutta. Tiivistetysti esitettynä se väittää, että riidanalaisessa asetuksessa on jätetty ottamatta huomioon tiettyjä sen argumentteja tai ainakaan siinä ei ole osoitettu syitä niiden hylkäämiseen.
- 88 Neuvosto, jota väliintulijoina olevat yhtiöt tukevat, kiistää kantajan argumentit.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 89 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklan mukainen perusteluvollisuus määräytyy kyseisen säädöksen, päätöksen tai muun toimenpiteen luonteen mukaan ja perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmevä kyseisen toimenpiteen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden. Perusteluvollisuuden täyttymistä arvioitaessa on otettava huomioon asiaan liittyvät olosuhteet, muun muassa toimenpiteen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, jota niillä, joille kyseinen toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, ovatko säädöksen tai päätöksen perustelut SEUT 296 artiklan mukaisia, on otettava huomioon säädöksen tai päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. tuomio 30.9.2003, Eurocoton ym. v. neuvosto, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 88 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 90 Sitä paitsi oikeuskäytännössä on todettu, että neuvosto ei ole lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta annetussa asetuksessa velvollinen erikseen perustelemaan sitä, että osapuolten hallinnollisessa menettelyssä esittämiä erilaisia väitteitä ei ole otettu huomioon. Riittää, kun kyseisessä asetuksessa esitetään selvästi ne tärkeimmät seikat, joita kyseisessä tapauksessa on käytetty analysoitaessa sitä, heijastavatko pääasiallisten tuotantopanosten kustannukset merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla, kunhan näistä perusteluista voidaan saada selville ne syyt, joiden johdosta neuvosto on hylännyt osapuolten hallinnollisessa menettelyssä tältä osin esittämät asiaankuuluvat väitteet (ks. vastaavasti 15.12.1999, Petrotub ja Republica v. neuvosto, T-33/98 ja T-34/98, EU:T:1999:330, 151 kohta).
- 91 Päätöksen perustelujen on kuitenkin sisällyttävä itse toimeen, eivätkä ne voi poikkeustapauksia lukuun ottamatta seurata sellaisista kirjallisista tai suullisista selityksistä, jotka on annettu jälkepäin toimea koskevan kanteen jo ollessa unionin tuomioistuinten käsiteltävänä (tuomio 20.5.2015, Yuanping Changyuan Chemicals v. neuvosto, T-310/12, ei julkaistu, EU:T:2015:295, 174 kohta).
- 92 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen 18 perustelukappaleesta käy ilmi, että markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskeva kantajan hakemus on evätty siksi, että kantajan bentseenin ostoista maksama hinta oli vääristynyt eikä heijastanut merkittävässä määrin sen arvoa markkinoilla. Tämän arvion yhteydessä riidanalaisessa asetuksessa on tuotu esiin kolme seikkaa, kuten edellä olevasta 51 kohdasta ilmenee, eli olemassa oleva huomattava ero Kiinan kansantasavallassa ja muissa markkinatalousmaissa maksettavien bentseenin hintojen välillä, bentseenin viennistä kannettavan tullin olemassaolo, vaikka se olikin lakkautettu, ja bentseenin viennin yhteydessä kannetun arvonlisäveron palauttamatta jättäminen. Riidanalaisen asetuksen 20 perustelukappaleessa lisätään, että vaikka kantaja kiisti komission havainnot, se ei kyennyt antamaan selitystä bentseenin alhaiselle hinnalle Kiinan kansantasavallassa.

- 93 Tästä seuraa, että riidanalaisessa asetuksessa noudatetaan perusteluvollisuuden vaatimuksia, sellaisena kuin tätä velvollisuutta on tulkittu edellä olevissa 89–91 kohdassa. Riidanalaisessa asetuksessa esitetään nimittäin olennaiset huomiot, joihin siinä tehdyt päätelmät perustuvat, vaikka siihen ei sisälly erityisiä perusteluita kaikista kantajan hallinnollisen menettelyn aikana esittämistä ja erityisesti edellä mainittuja kolmea tekijää koskevista väitteistä.
- 94 Neuvosto on ensinnäkin päätenyt riidanalaisessa asetuksessa siihen, että kantaja ei ollut selittänyt pätevästi Kiinan kansantasavallassa ja muissa markkinatalousmaissa, erityisesti Euroopassa ja Yhdysvalloissa todettua bentseenin hintojen eroa, vaikka se on selittänyt, että sen bentseeni valmistetaan koksista eikä öljystä.
- 95 Riidanalaisen asetuksen asiayhteyden ja systematiikan perusteella tämä merkitsee sitä, että asetuksen mukaan kantaja ei ole osoittanut, että öljystä valmistettu bentseeni ja koksista valmistettu bentseeni eivät ole samankaltaisia tuotteita tai että oli olemassa muita syitä, joilla näiden kahden eri tuotteen hinnat eroavat Kiinan kansantasavallassa ja muissa markkinatalousmaissa, voitiin selittää. Näin ollen – kuten neuvosto on ihan oikein väittänyt – hinnan arbitraasia koskeva vastaväite oli ilmaistu implisiittisesti riidanalaisessa asetuksessa esitettyssä päätelyssä.
- 96 Toiseksi riidanalaisessa asetuksessa rajoitetaan ainoastaan toteamaan, että bentseenin viennin osalta oli olemassa tulli, joka oli kantajan väitteen mukaan lakkautettu tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana ilman, että kantaja olisi kuitenkaan tehnyt siitä erityisiä johtopäätöksiä. Näin ollen riidanalaisesta asetusta ei voida arvostella perusteluiden puuttumisesta tai tätä kysymystä koskevasta ristiriidasta.
- 97 Kolmanneksi kantajan argumentista, jonka mukaan bentseenin viennin yhteydessä kannetun arvonlisäveron palauttamatta jättäminen ei ole merkittävää valtion taholta tulevaa puuttumista, on todettava, että se on tehoton, kuten edellä olevista 52–54 ja 63 kohdasta käy ilmi, joten neuvostoa ei voida moittia siitä, ettei se ollut esittänyt riidanalaisessa asetuksessa tämän argumentin epäämisen syytä.
- 98 Näin ollen väite, joka koskee perusteluvollisuuden laiminlyöntiä, on hylättävä. Unionin yleinen tuomioistuin pystyy nimittäin arvioimaan riidanalaisessa asetuksessa annettujen perusteluiden nojalla täydellisesti, onko se perusteltu, kuten ensimmäisen kanneperusteen osalta tehdystä analyysistä ilmenee.
- 99 Koska kantaja on vedonnut kolmannessa kanneperusteessaan perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan, 11 artiklan 3 kohdan, 14 artiklan 2 kohdan ja 18 artiklan 4 kohdan rikkomiseen esittämättä kuitenkaan riittävän selkeitä ja täsmällisiä argumentteja tämän näkemyksen tueksi, kanneperusteen tutkittavaksi ottamista on syytä pohtia työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan, sellaisena kuin sitä on tulkittu oikeuskäytännössä, valossa (tuomio 28.1.2009, Centro Studi Manieri v. neuvosto, T-125/06, EU:T:2009:19, 71 kohta).
- 100 Olettaen, että nämä väitteet on otettava tutkittavaksi, perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan väitetystä rikkomisesta on joka tapauksessa todettava, että toimielimet velvoitetaan kyseisessä säännöksessä ottamaan huomioon kantajan kaltaisten vientiä harjoittavien tuottajien huomautukset siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteluita. Tässä säännöksessä ei kuitenkaan edellytetä, että toimielinten täytyy päätyä katsomaan, että nämä huomautukset ovat perusteluita. Käsiteltävässä asiassa riidanalaisen asetuksen 20 perustelukappaleeseen sisältyy merkintä, jonka mukaan kantaja kiisti komission päätelmät. Lisäksi markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevaan hakemukseen liittyvästä ilmoituksesta seuraa erityisesti, että komissio on ottanut erityisesti huomioon kantajan argumentin, jonka mukaan kantajan käyttämä bentseeni oli valmistettu koksista eikä öljystä. Tästä huolimatta riidanalaisessa asetuksessa päädytään siihen, että kantaja ei kyennyt antamaan selitystä bentseenin alhaiselle hinnalle Kiinan kansantasavallan markkinoilla. Näin ollen perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan rikkomisesta esitettyä väitettä ei voida hyväksyä.

- 101 Sama pätee väitettyyn perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan rikkomiseen. Siltä osin kuin kantajan väitettä voitaisiin tulkita siten, että riidanalaisessa asetuksessa ei ole otettu huomioon kaikkia välivaiheen tarkastelussa esitettyjä olennaisia ja asiakirjoilla asianmukaisesti osoitettuja todisteita, tämän väitteen hylkäämiseksi riittää, että sen osalta viitataan analogisesti edellä 100 kohdassa esitettyihin seikkoihin. Kaikkien olennaisten todisteiden huomioon ottaminen ei nimittäin merkitse välttämättä sitä, että osapuolen väittämät olisi hyväksyttävä sen esittämien todisteiden perusteella.
- 102 Perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdan väitetystä rikkomisesta riittää, että todetaan, että riidanalaiseen asetukseen, erityisesti sen 15–35 perustelukappaleeseen sisältyy yhteenveto polkumyynnin määrittelyä koskevista olennaisista tosiseikoista ja huomioista. Näin ollen tämä väite on hylättävä.
- 103 Perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan väitetystä rikkomisesta on palautettava mieleen, että riidanalaisen asetuksen 20 perustelukappaleen ja markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevaan hakemukseen liittyvän ilmoituksen sekä lopullisen ilmoitusasiakirjan mukaan kantajan esittämien todisteiden ja argumenttien hylkäämisen syynä oli, että kantaja ei ollut pystynyt niistä huolimatta selittämään bentseenin alhaista hintaa Kiinan kansantasavallan markkinoilla. Tämän vuoksi on hylättävä myös väite, joka koskee perusasetuksen 18 artiklan 4 kohdan rikkomista.
- 104 Edellä esitetyistä seikoista seuraa, että kolmas kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Neljäs kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomista

Asianosaisten lausumat

- 105 Kantaja vetoaa neljännessä kanneperusteessaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan rikkomiseen. Se väittää, että vaikka sitä koskeva kysymys, täyttääkö se markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman saamista varten asetetut edellytykset, oli ratkaistava kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, tämä aika oli käsiteltävässä asiassa ollut kuusi kuukautta.
- 106 Se väittää, että jos vastaus tähän kysymykseen olisi annettu kolmen kuukauden määräajassa, riidanalainen asetus ja polkumyyntitullit olisivat voineet olla erilaisia. Komissio perusti päätöksensä markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman epäamisestä paikan päällä suoritetuissa sellaisissa tarkastuksissa, jotka oli tehty kolmen kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, saatuihin tietoihin, jotka koskivat erityisesti bentseenin ostohintaa. Se katsoo näin ollen, että jos päätös olisi tehty säädetyssä määräajassa, lopputuloksena olisi ollut, että sille olisi myönnetty markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema, koska toimielimillä ei ollut tuohon aikaan käytössään bentseenin ostohintaa koskevia tietoja, jotka olivat perustavanlaatuinen syy sille, että siltä evättiin tämä asema.
- 107 Kantaja korostaa, että kysymykset bentseenin viennissä väitteen mukaan kannettavasta vientitullista ja arvonnisäveron palauttamatta jättämisestä tulivat esiin kolmen kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, kuten hallinnollisen menettelyn asiakirja-aineistosta käy ilmi.
- 108 Kantaja esittää kantajan vastauksessaan, että jos polkumyyntimarginaali olisi laskettu sen toimittamien tietojen perusteella, se olisi ollut merkittävästi alhaisempi kuin riidanalaisessa asetuksessa vahvistettu polkumyyntimarginaali.

109 Oikeuskäytännön mukaan kolmen kuukauden määräajan tarkoituksena on varmistaa, että sitä, täyttääkö vientiä harjoittava tuottaja markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaan vaadittavat edellytykset, ei ole ratkaistava sen perusteella, miten se vaikuttaa polkumyyntitullien laskemiseen, mitä ei kuitenkaan ollut noudatettu käsiteltävässä asiassa.

110 Neuvosto, jota väliintulijoina olevat yhtiöt tukevat, kiistää kantajan argumentit.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

111 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisen alakohdan, sellaisena kuin se oli voimassa käsiteltävän asian tosiseikkojen tapahtumisaikaan, sanamuodon mukaan sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja edellä mainitun säännöksen ensimmäisessä alakohdassa mainitut vaatimukset, suoritetaan kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun neuvoa-antavaa komiteaa on erityisesti kuultu ja kun unionin tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Tämä määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan.

112 Komissio julkaisi 29.7.2011 ilmoituksen perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla suoritettun osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn vireillepanosta. Kolmen kuukauden määräaika päättyi siten 29.10.2011. Komissio lähetti 1.2.2012 kantajalle ilmoituksensa markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevasta hakemuksesta.

113 Aluksi on tarkennettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa ei mainita mitään komissiolle asetetun kolmen kuukauden määräajan ylittämisen seurauksista. Oikeuskäytännön mukaan se, että komissio on ylittänyt kolmen kuukauden määräajan, ei nimittäin automaattisesti johda myöhemmin annetun asetuksen kumoamiseen (ks. vastaavasti, tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 115 ja 116 kohta, ja tuomio 10.10.2012, Ningbo Yonghong Fasteners v. neuvosto, T-150/09, ei julkaistu, EU:T:2012:529, 53 kohta).

114 Lisäksi on niin, että koska perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetään poikkeuksesta saman artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaiseen normaaliarvon määrittämistapaan, tätä poikkeusta on tulkittava suppeasti. Sitä ei näin ollen voida soveltaa automaattisesti siinä tapauksessa, että komissio ylittää kolmen kuukauden määräajan, koska tätä koskeva säännös puuttuu (tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 121 kohta).

115 Oikeuskäytännöstä seuraa, että kolmen kuukauden määräajan ylittämisen kaltainen sääntöjenvastaisuus voi vaikuttaa riidanalaisen asetuksen lainmukaisuuteen vain, jos kantaja osoittaa, että jos markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen aseman myöntämistä koskevaan hakemukseen olisi vastattu määräajassa, vastaus olisi voinut olla erilainen, nimittäin suotuisampi kyseisen asianosaisen etujen kannalta (tuomio 25.10.2011, Transnational Company "Kazchrome" ja ENRC Marketing v. neuvosto, T-192/08, EU:T:2011:619, 303 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 138 kohta ja tuomio 18.9.2012, Since Hardware (Guangzhou) v. neuvosto T-156/11, EU:T:2012:431, 160 kohta).

116 Kantaja väittää käsiteltävässä asiassa, että jos päätös olisi tehty säädetyssä määräajassa, se olisi ollut suotuisa, koska toimielimillä ei ollut tuohon aikaan käytössään bentseenin ostohintaa koskevia tietoja, jotka olivat ratkaisevia sen osalta, että siltä evättiin markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema. Tätä perustelua ei voida hyväksyä.

117 Ensinnäkin on palautettava mieleen, kuten edellä olevassa 45 kohdassa on todettu, että kantajalla on todistustaakka siitä, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetetut edellytykset täyttyvät.

- 118 Toiseksi on todettava, että osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn vireillepanosta julkaistun ilmoituksen mukaan menettelyn vireillepanosta tehdyn pyynnön esittäneet yhtiöt olivat toimittaneet todisteita, joista ensi arviolta ilmeni, että kantaja sai etua tietyistä valtion toimenpiteistä, jotka vääristivät kantajan tuotannon todellisen kustannusperustan. Toimielimillä oli siten epäilyjä sen osalta, voitiinko kantajalle edelleen myöntää markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema erityisesti sen takia, että kantajan väitettiin ostaneen bentseeniä vääristyneisiin hintoihin.
- 119 Kolmanneksi on todettava, että kantaja ei ole tästä huolimatta esittänyt markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevassa hakemuksessaan mitään tietoja hinnoista, joilla se osti bentseeniä. Komissio pyysi näin ollen 3.10.2011 päivätyssä tiedonsaantipyynnössä kantajaa nimenomaisesti toimittamaan todisteita siitä, että sen ostaman bentseenin hinta heijasti sen arvoa markkinoilla. Kantaja ilmoitti 17.10.2011 eli ennen kolmen kuukauden määräajan päättymistä kyseiseen pyyntöön antamassaan vastauksessa, että sen käyttämä bentseeni oli saatu koksista eikä öljystä, ja toimitti ostohintaansa koskevat tiedot kaaviokuvan muodossa. Komissio tarkasti tietojen paikkansapitävyyden 14.11. ja 15.11.2011 eli kyseisen määräajan päättymisen jälkeen tehtyjen tarkastuskäyntien aikana.
- 120 Kaikkien edellä olevien seikkojen perusteella on todettava, että kantaja ei ollut toimittanut kolmen kuukauden määräajan päättyessä riittäviä todisteita siitä, että se täytti erityisesti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan toisessa lauseessa vahvistetun edellytyksen. Toimielimillä oli tosiasiallisesti tuohon aikaan käytössään vartenotettavia todisteita, joiden mukaan kantaja ei täyttänyt tätä edellytystä.
- 121 Tätä päätelmää ei pystytä kumoamaan millään kantajan esittämistä argumenteista.
- 122 Ensinäkin toteamukset bentseenin viennissä väitteen mukaan kannettavasta vientitullista ja arvonlisäveron palauttamatta jättämisestä koskevat myös sitä kysymystä, heijastaako kantajan bentseenin ostohinta merkittävässä määrin sen arvoa markkinoilla, joka oli kyseenalaistettu jo ennen kolmen kuukauden määräajan päättymistä.
- 123 Toiseksi – kuten neuvosto on aivan oikein todennut – on niin, että kantajan vastauksessaan toimittamat polkumyymintimarginaalilaskelmat ovat pelkästään sen omia laskelmia. Tämä ei todista sitä, että jos markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskeva päätös olisi tehty säädetyssä määräajassa, neuvoston olisi täytynyt hyväksyä nämä samat laskelmat tai jopa laatia itse samanlaiset laskelmat. Sitä paitsi nämä laskelmat näyttävät perustuvan siihen oletamaan, että kantajalle olisi pitänyt myöntää markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema, koska niissä oli nähtävästi suoritettu vertailu Kiinan kotimarkkinoiden myyntihinnan ja vientimyyntihinnan välillä. Kuitenkin kaikkien edellä olevien toteamusten perusteella tämä lähtökohta on virheellinen.
- 124 Kolmanneksi on vastoin sitä, mitä kantaja tuntuu väittävän, todettava, että kantajan mainitseman oikeuskäytännön perusteella ei voida päätyä siihen, että riidanalainen asetus on kumottava sen tosiseikan perusteella, että kun päätös markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemasta tehtiin kolmen kuukauden määräajan päätyttyä, komissiolla oli käytettävissään kaikki polkumyymintimarginaalin laskemiseksi tarvittavat tiedot siinä tapauksessa, että markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asema olisi myönnetty (tuomio 14.11.2006, Nanjing Metalink v. neuvosto, T-138/02, EU:T:2006:343, 44 kohta; tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 127 kohta ja tuomio 10.10.2012, Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ja Shanghai Prime Machinery v. neuvosto, T-170/09, ei julkaistu, EU:T:2012:531, 50 kohta).
- 125 Tosiasiallisesti tässä oikeuskäytännössä vahvistetaan, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan viimeisessä virkkeessä kielletään toimielimiä markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa koskevan päätöksen tekemisen jälkeen muuttamasta alkuperäistä päätöstä sen perusteella, mikä vaikutus sillä on polkumyymintimarginaalin laskemiseen. Toimielimet voivat kuitenkin muuttaa alkuperäistä päätöstä silloin, jos on esitetty uusia todisteita tai – vaikka sellaisia uusia todisteita ei ole

– tietyissä tilanteissa laillisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen perusteella (ks. vastaavasti tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 127 kohta ja tuomio 8.11.2011, Zhejiang Harmonic Hardware Products v. neuvosto, T-274/07, ei julkaistu, EU:T:2011:639, 37–39 kohta). Joka tapauksessa on riittävää todeta, että käsiteltävässä asiassa toimielimet eivät ole muuttaneet markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemasta tehtyä päätöstä, koska sellaista asemaa ei myönnetty koskaan osittaisen välivaiheen tarkastelua koskevan tutkimuksen kuluessa.

126 Edellä esitetyn perusteella neljäs kanneperuste on hylättävä perusteettomana.

Viides kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan rikkomista ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista

Asianosaisten lausumat

127 Kantaja vetoaa viidennessä kanneperusteessaan perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan rikkomiseen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.

128 Kantaja esittää, että komissio totesi 11.4.2012 toimitetussa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, että normaaliarvo oli määritelty vertailumaassa eli Argentiinassa yhteistyössä toimineen tuottajan toimittamien tietojen perusteella. Vaikka tuottaja myi kyseistä tuotetta kotimarkkinoillaan, normaaliarvo päätettiin muodostaa laskennallisesti eikä kotimaan myyntihintojen perusteella, koska Argentiinan ja Kiinan kansantasavallan tuotantomenetelmät poikkeavat toisistaan. L+-viinihapon, jonka valmistajana oli argentiinalainen tuottaja, normaaliarvo oli muodostettu sen Argentiinassa aiheutuvien tuotantokustannusten perusteella siten, että muodostamisessa oli otettu huomioon erot tuotantomenetelmissä. Koska argentiinalainen tuottaja ei valmistanut DL-viinihappoa, myös sen normaaliarvo oli muodostettu laskennallisesti käyttämällä kyseisten tuotelajien välillä todettua hintaeroa. Ilmoitusasiakirjassa todettiin, että luottamuksellisuuteen liittyvistä syistä ei ollut mahdollista antaa tarkempia tietoja normaaliarvosta, koska ainoastaan yksi argentiinalainen tuottaja toimi täydellisessä yhteistyössä menettelyn aikana.

129 Kantaja lisää esittäneensä 25.4.2012 lopullisesta ilmoitusasiakirjasta antamissaan huomautuksissa, että komissio ei ollut toimittanut merkityksellisiä tietoja DL-viinihapon normaaliarvon laskentamenetelmästä, erityisesti L+-viinihapon ja DL-viinihapon hintojen lähteestä sekä hintojen vertailuun vaikuttavista tekijöistä.

130 Kantaja väittää, että sillä, että riidanalaisen asetuksen 38 perustelukappaleessa hylättiin sen esittämä pyyntö DL-viinihapon normaaliarvon muodostamisesta sillä perusteella, että sellaisia tietoja oli mahdotonta antaa paljastamatta kyseisen argentiinalaisen tuottajan tuotantomenetelmiä ja -kustannuksia, loukataan puolustautumisoikeuksia ja perusasetuksen 20 artiklan 2 kohtaa.

131 Kantaja toteaa tästä, että koska vertailumaassa toimiva tuottaja ei valmistanut DL-viinihappoa, vaikutti siltä, että toimielimet ovat vertailleet DL-viinihapon normaaliarvon laskemista varten ensiksi L+-viinihapon ja DL-viinihapon tiettyjä hintoja ja ovat soveltaneet sitten tätä eroa L+-viinihapolle vertailumaassa laskettuun normaaliarvoon. Kantaja ei voinut kuitenkaan ilmoittaa kantaansa riidanalaisessa asetuksessa L+-viinihapon ja DL-viinihapon välillä tehdyn vertailun oikeellisuudesta. Lisäksi kantajan mukaan DL-viinihappoa koskevat tiedot eivät voi olla vertailumaassa toimivan tuottajan luottamuksellisia tietoja, koska se ei valmistanut tätä tuotetta. Joka tapauksessa luottamukselliset tiedot olisi ollut mahdollista ilmoittaa yhteenvedon muodossa tai ilmoittamalla kokoluokka tarkkojen lukujen sijasta.

- 132 Neuvosto vastaa tähän, että väite on epämääräinen ja siltä puuttuu perusta. Neuvosto toteaa ilmoittaneensa menetelmän ja selittäneensä, mitä tekijöitä oli oikaistu. Erityisesti riidanalaisessa asetuksessa oli todettu, että toimielimet käyttivät vertailumaassa toimivan L+-viinihapon tuottajan tuotantokustannuksia, korvasivat Argentiinassa maksettavien raaka-aineiden kustannukset bentseenin keskimääräisellä markkinahinnalla ja oikaisivat vertailumaassa toimivan tuottajan myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia. Riidanalaisessa asetuksessa otettiin DL-viinihapon osalta huomioon L+-viinihapon ja DL-viinihapon hinnanerot normaaliarvon muodostamista varten. Neuvosto pitää kiinni siitä, ettei se voinut toimittaa L+-viinihapon normaaliarvon laskelmissa käytettyjä tietoja paljastamatta vertailumaassa toimivan tuottajan luottamuksellisia kaupallisia tietoja.
- 133 Neuvosto lisäsi vastaajan vastauksessaan, että oli ilmeistä, että toimielimet olivat tukeutuneet Kiinan kansantasavallasta tapahtuneen viennin vientihintoihin L+-viinihapon ja DL-viinihapon hinnaneron laskemisessa.
- 134 Neuvosto ja komissio täsmensivät vastauksena unionin tuomioistuimen suullisessa käsittelyssä esittämiin kysymyksiin, että ne olivat tukeutuneet L+-viinihapon ja DL-viinihapon hinnaneron laskemisessa kantajan ja toisen kiinalaisen vientiä harjoittavan ja yhteistyössä toimineen tuottajan soveltamiin hintoihin. Koska kantajan hinnat muodostivat yhden tämän eron laskemiseen käytetystä kahdesta osasta, kantaja olisi voinut, jos toimielimet olisivat toimittaneet nämä tiedot, päätellä niistä kilpailijansa hinnat, jotka olivat arkaluonteisia kaupallisia tietoja.
- 135 Väliintulijoina olevat yhtiöt katsovat, että toimielimet pystyivät perustellusti kieltäytymään ilmoittamasta kilpailijan tuotantokustannuksia koskevia arkaluonteisia kaupallisia tietoja.
- 136 Kantaja täsmentää väliintulokirjelmästä esittämissään huomautuksissa, ettei se ollut vaatinut vertailumaassa toimivaa tuottajaa koskevia tietoja.

Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 137 Kantaja vetoaa viidennessä kanneperusteessaan puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen ja perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan rikkomiseen, koska toimielimet eivät ole toimittaneet sille merkityksellisiä tietoja DL-viinihapon normaaliarvon laskentamenetelmästä, erityisesti L+-viinihapon ja DL-viinihapon hintojen lähteestä sekä hintojen vertailuun vaikuttavista tekijöistä.
- 138 Perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaan osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suositellaan.
- 139 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen missä tahansa menettelyssä, jota käydään tiettyä henkilöä vastaan ja joka voi päättyä tälle vastaiseen päätökseen, on unionin oikeuden perustavanlaatuisen periaate, jota on noudatettava, vaikka tästä menettelystä ei olisi annettu mitään määräyksiä (ks. tuomio 1.10.2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tällä periaatteella on ensiarvoinen merkitys polkumyynnin vastaisissa menettelyissä (ks. tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 140 Tämän periaatteen mukaan asianomaisille yrityksille pitää antaa mahdollisuus hallinnollisen menettelyn aikana esittää tehokkaasti kantansa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden tosiasiallisesta luonteesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio käyttää polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olemassaoloa koskevan väitteensä tukena (tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76 kohta).

- 141 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan on niin, että unionin toimielinten on tiedonantovelvollisuuttaan täyttäessään toimittava tarvittavalla huolellisuudella pyrkiessään antamaan yrityksille, joita asia koskee, siltä osin kuin liikesalaisuuden kunnioittaminen taataan edelleen, tietoja, jotka ovat tarpeen niiden etujen puolustamisen kannalta ja valitessaan – tarvittaessa viran puolesta – asianmukaisia menettelytapoja tällaiseen tiedottamiseen (ks. vastaavasti tuomio 20.3.1985, *Timex v. neuvosto ja komissio*, 264/82, EU:C:1985:119, 30 kohta ja tuomio 27.6.1991, *Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto*, C-49/88, EU:C:1991:276, 17 kohta ja tuomio 3.10.2000, *Industrie des poudres sphériques v. neuvosto*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99 kohta).
- 142 Unionin toimielimille polkumyynniasioissa kuuluva tiedonantovelvollisuus on kuitenkin sovitettava yhteen luottamuksellisten tietojen kunnioittamista koskevan velvollisuuden kanssa (ks. vastaavasti tuomio 25.9.1997, *Shanghai Bicycle v. neuvosto*, T-170/94, EU:T:1997:134, 121 kohta ja tuomio 18.12.1997, *Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto*, T-159/94 ja T-160/94, EU:T:1997:209, 83 kohta). Luottamuksellisten tietojen kunnioittamista koskevalla velvollisuudella ei saada kuitenkaan tehdä tyhjäksi puolustautumisoikeuksien keskeistä sisältöä (ks. vastaavasti tuomio 20.3.1985, *Timex v. neuvosto ja komissio*, 264/82, EU:C:1985:119, 29 kohta).
- 143 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että unionin toimielinten toimittamien tietojen riittävyttä on arvioitava sen perusteella, miten yksityiskohtaisia tietoja oli pyydetty (tuomio 18.12.1997, *Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto*, T-159/94 ja T-160/94, EU:T:1997:209, 93 kohta).
- 144 On palautettava mieleen, että kantajaa ei voida vaatia osoittamaan sitä, että toimielinten päätös olisi ollut toisenlainen, vaan ainoastaan se, että tämä mahdollisuus ei ole täysin pois suljettu, koska kantaja olisi kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin silloin, jos menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta, joka vaikutti täten tosiasiallisesti sen puolustautumisoikeuksiin, ei olisi ollut (tuomio 16.2.2012, *neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP*, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78 ja 79 kohta).
- 145 Sitä vastoin kantajan tehtävänä on osoittaa konkreettisesti, miten se olisi voinut puolustautua paremmin, ellei tätä sääntöjenvastaisuutta olisi tapahtunut, eikä todeta ainoastaan, ettei se voinut esittää huomautuksia hypoteettisista tilanteista (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2016, *Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto*, T-276/13, EU:T:2016:340, 264 kohta).
- 146 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että lopullisen ilmoitusasiakirjan mukaan normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti käyttämällä kyseisten kahden tuotelajien välillä todettua hintaeroa siksi, että argentiinalainen tuottaja ei valmistanut DL-viinihappoa. Kantaja pyysi lopullisesta ilmoitusasiakirjasta esittämässään huomautuksissa tietoja nimenomaan DL-viinihapon normaaliarvon laskentamenetelmästä, erityisesti L+-viinihapon ja DL-viinihapon hintojen lähteestä sekä hintojen vertailuun vaikuttavista tekijöistä. Tästä pyynnöstä huolimatta riidanalaisen asetuksen 29 perustelukappaleessa – kuten lopullisessa ilmoitusasiakirjassa – todetaan, että normaaliarvo muodostettiin laskennallisesti käyttämällä kyseisten kahden tuotelajien välillä todettua hintaeroa siksi, että argentiinalainen tuottaja ei valmistanut DL-viinihappoa. Riidanalaisen asetuksen 38 perustelukappaleen mukaan kantajan myöhemmin pyytämien lisätietojen antamisesta kieltäytyttiin, koska niitä olisi ollut mahdotonta antaa paljastamatta argentiinalaisen tuottajan tuotantomenetelmiä ja -kustannuksia.
- 147 Kantajan vastauksen 61 kohdasta käy ilmi, että kantaja käsitti, että toimielimet olivat ensin verranneet DL-viinihapon normaaliarvon laskemista varten L+-viinihapon ja DL-viinihapon tiettyjä hintoja ja sitten soveltaneet tätä eroa L+-viinihapolle vertailumaassa laskettuun normaaliarvoon.
- 148 Toimielimet eivät kuitenkaan ilmoittaneet kantajalle L+-viinihapon ja DL-viinihapon niiden hintojen alkuperää, joita ne olivat käyttäneet laskiessaan hintojen eroa, jota oli sitten käytetty DL-viinihapon normaaliarvon laskemista varten. Neuvosto ilmoitti vasta vastaajan vastauksessaan, että toimielimet olivat tukeutuneet Kiinan kansantasavallasta tapahtuneen viennin vientihintoihin L+-viinihapon ja

DL-viinihapon hintojen eron laskemista varten. Toimielimet täsmensivät ensimmäisen kerran suullisessa käsittelyssä unionin tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa, että vertailuun käytetyt hinnat olivat peräisin kantajalta itseltään ja kyseessä olevalta toiselta Kiinan kansantasavallassa toimivalta vientiä harjoittavalta tuottajalta eli niiltä kahdelta ainoalta kyseessä olevalta vientiä harjoittavalta tuottajalta, jotka olivat toimineet yhteistyössä tutkimuksen aikana. On todettava, että näitä tietoja ei ollut toimitettu kantajalle ajoissa hallinnollisen menettely aikana.

- 149 Lisäksi toimielimet eivät ole ilmoittaneet koskaan kantajalle L+-viinihapon ja DL-viinihapon hintojen eroa.
- 150 Asianosaisten kesken on riidatonta, että DL-viinihappoa tuotetaan yksinomaan Kiinan kansantasavallassa. Toisin kuin neuvosto väitti vastaajan vastauksessaan, lopullisesta ilmoitusasiakirjasta tai riidanalaisesta asetuksesta ei voida välttämättä päätellä, että L+-viinihapon ja DL-viinihapon hintojen eron laskemiseksi käytetyt hinnat olivat peräisin kyseiseen maahan sijoittautuneilta tuottajilta. Mikään ei periaatteessa estä komissiota laskemasta tätä eroa DL-viinihaposta Kiinan kansantasavallassa vaadittujen hintojen ja L+-viinihaposta muualla maailmassa vaadittujen hintojen perusteella.
- 151 Vastaajan vastauksen 28 kohdasta käy ilmi, että neuvoston antama selitys, jonka mukaan se ei voinut toimittaa kantajalle argentiinalaista tuottajaa koskevia luottamuksellisia tietoja, liittyi L+-viinihapon normaaliarvon muodostamiseen eikä DL-viinihapon ja L+-viinihapon hintojen vertailuun.
- 152 Toimielimet väittivät suullisessa käsittelyssä, että kieltäytyminen ilmoittamasta DL-viinihapon ja L+-viinihapon hintojen eroa koskevia tietoja perustui siihen, että kantaja olisi pystynyt näiden tietojen perusteella saamaan selville kilpailijansa, eli toisen vientiä harjoittavan tuottajan, hinnat, jotka olivat arkaluonteisia kaupallisia tietoja.
- 153 Oikeuskäytännön mukaan unionin toimen laillisuutta on arvioitava toimen antamisajankohtana olemassa olleiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella, joten unionin yleinen tuomioistuin ei voi korvata perusteluita, joihin tutkimusmenettelyssä on vedottu, sellaisilla muilla perusteluilla, joihin on vedottu ensimmäisen kerran kyseissä tuomioistuimessa (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 150 kohta). Näin ollen kieltäytymistä paljastamasta kyseisiä tietoja ei voida oikeuttaa sellaisella perusteella, johon on vedottu unionin yleisessä tuomioistuimessa toimitetussa suullisessa käsittelyssä, eli kantajan kilpailijan kaupallisten etujen suojelemisella, kuten kantaja on täysin oikein esittänyt suullisessa käsittelyssä.
- 154 Näin ollen on päädyttävä siihen, että riidanalaisessa asetuksessa ei viitata mihinkään pätevään perusteluun, jolla kieltäytyminen ilmoittamasta DL-viinihapon ja L+-viinihapon hintojen eroa koskevia tietoja voidaan oikeuttaa.
- 155 On todettava, että DL-viinihapon ja L+-viinihapon hintojen ero on ensimmäinen DL-viinihapon normaaliarvon laskemisen perustavanlaatuisista tekijöistä ja että toinen perustavanlaatuinen tekijä on argentiinalaisen tuottajan toimittamien tietojen perusteella muodostettu L+-viinihapon arvo. Kantaja esitti, että jos se olisi saanut hintojen eroa koskevat tiedot, se olisi voinut verrata niitä omiin tietoihinsa varmistaakseen, että hintojen ero oli vähintäänkin johdonmukainen näiden tietojen kannalta, minkä johdosta se olisi voinut eliminoida olennaisten virheiden mahdollisuuden.
- 156 Tästä on palautettava mieleen, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että asianomaisilla osapuolilla on käytössään komission suorittamat yksityiskohtaiset laskelmat ja näitä laskelmia varten käytetyt tiedot, mahdollistaa yleisesti sen, että ne voivat esittää puolustuksensa kannalta hyödyllisempiä huomautuksia. Ne voivat tällöin selvittää nimenomaisesti tavan, jolla komissio on käyttänyt kyseisiä tietoja, ja vertailla niitä omiin laskelmiinsa, jolloin ne voivat yksilöidä komission mahdolliset virheet, joita ei muuten voitaisi havaita. Toimielinten käytäntö osoittaa lisäksi, että ne katsovat itse, että se,

että asianomaisilla osapuolilla on käytössään yksityiskohtaiset laskelmat polkumyyntimarginaalin määrittämisen osalta, mahdollistaa sen, että ne voivat käyttää hyödyllisesti puolustautumisoikeuksiaan (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 208 kohta).

- 157 Lisäksi edellä 144 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan kantajaa ei voida vaatia osoittamaan sitä, että toimielinten päätös olisi ollut toisenlainen, vaan ainoastaan se, että tämä mahdollisuus ei ole täysin pois suljettu, koska kantaja olisi kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin silloin, jos menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta, joka vaikutti täten tosiasiallisesti sen puolustautumisoikeuksiin, ei olisi ollut.
- 158 Nämä vaatimukset täyttyvät käsiteltävässä asiassa, koska toimielimet kieltäytyivät ilmoittamasta DL-viinihapon ja L+-viinihapon hintojen eroa koskevia tietoja toimittamatta tätä koskevaa pätevää perustelua ajoissa. On kiistatonta, että tämä ero oli perustavanlaatuinen tekijä DL-viinihapon normaaliarvon laskemista varten. Lisäksi kantaja väittää, että se olisi erityisesti pystynyt eliminoimaan ilmeisten virheiden mahdollisuuden, jos sillä olisi ollut käytössään nämä tiedot. Kantaja olisi näin ollen kyennyt varmistamaan puolustuksensa paremmin, jos tätä menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta ei olisi ollut.
- 159 Toimielimillä ei voi olla polkumyynnin vastaisessa tutkimusmenettelyssä absoluuttista velvollisuutta kieltäytyä liikesalaisuuksiin kuuluvien tietojen ilmaisemisesta ilman, että ne arvioivat käsiteltävän asian erityisiä olosuhteita (ks. vastaavasti tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 165 ja 199 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin ei voi näin ollen ottaa etukäteen kantaa siihen tulokseen, johon toimielimet päätyisivät hintojen eroa koskevan tiedonsaantipyynnön tarkastelun yhteydessä sellaisten perusteluiden valossa, jotka ne voisivat ottaa pätevästi huomioon.
- 160 Näin ollen toimielinten olisi pitänyt perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdan ja puolustautumisoikeuksien nojalla periaatteessa myöntää kantajalle oikeus tutustua DL-viinihapon ja L+-viinihapon hintojen erosta pyydettyihin tietoihin, koska ne eivät olleet nimenneet pätevää syytä perustellakseen tämän kieltäytymisen ajoissa.
- 161 Edellä todetun valossa viides kanneperuste on hyväksyttävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 162 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Kuitenkin työjärjestyksen 135 artiklan 1 kohdan mukaan on niin, että kohtuuden niin vaatiessa unionin yleinen tuomioistuin voi poikkeuksellisesti päättää, että hävinnyt asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan mutta tämä velvoitetaan korvaamaan vastapuolen oikeudenkäyntikulut vain osittain tai että tätä ei lainkaan velvoiteta korvaamaan oikeudenkäyntikuluja.
- 163 Koska kanne on hyväksytty vain osittain, unionin yleinen tuomioistuin harkitsee asian olosuhteet huomioon ottaen oikeaksi määrätä, että kantaja vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan. Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista.
- 164 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

165 Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muu kuin saman artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittu väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Käsiteltävänä olevan asian olosuhteissa on todettava, että väliintulijoina olevat yhtiöt vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 349/2012 muuttamisesta 26.6.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 626/2012 kumotaan siltä osin kuin sitä sovelletaan Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd:hen.**
- 2) **Euroopan unionin neuvosto veloitetaan korvaamaan puolet Changmao Biochemical Engineeringin oikeudenkäyntikuluista, ja se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 3) **Changmao Biochemical Engineering vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.**
- 4) **Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**
- 5) **Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl ja Comercial Química Sarasa, SL vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Collins

Kancheva

Barents

Julistettiin Luxemburgissa 1 päivänä kesäkuuta 2017.

Allekirjoitukset

i — Tämän tuomion alkutietoihin, otsikoihin ja useimpiin kohtiin on tehty kielellisiä muutoksia sen ensimmäisen julkaisemisen jälkeen.